

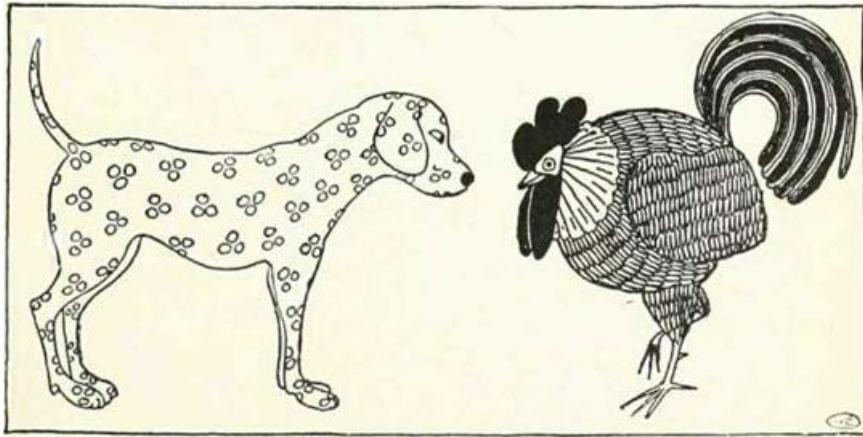
NAVODILO: Preberi ali poslušaj pravljico in nariši ter pobarvaj enega od glavnih junakov.

PES IN PETELIN

Pes in petelin sta živela pri kmetu, ki je imel zelo slabo letino, zato ni bilo dovolj hrane za vse.

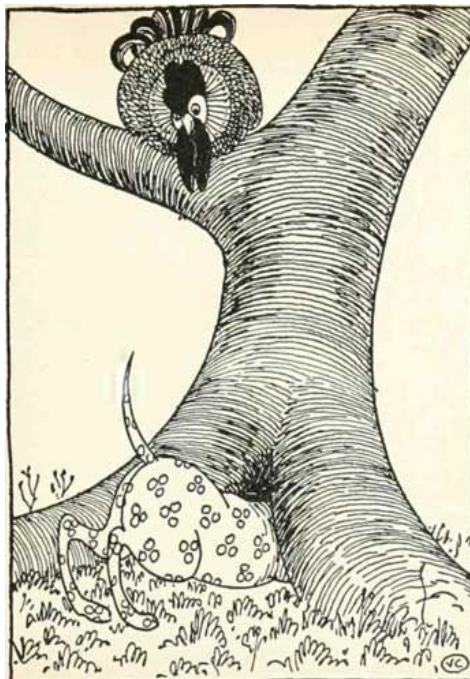
Nekega dne je pes rekel petelinu: "No, kolega petelin, mislim, da bova manj lačna, če bova šla v gozd, kot pa da ostaneva tukaj. Kaj porečeš?"

"To je dejstvo," je porekel petelin. "Pojdiva, drugače pač ne gre."

In sta odšla. Poslovala sta se od gospodarja ter se odpravila iskat srečo v gozd.

Hodila sta in hodila, a ničesar nista našla. Potem se je pričelo mračiti in petelin je rekel: "Dajva prenočiti tukaj na tem drevesu. Jaz bom odfrčal na vejo, ti pa se namesti v duplino. Nekako bo že šlo."

Tako sta tudi storila; petelin je odfrčal na vejo in se udobno namestil, medtem ko si je pes postlal v drevesni duplini. Spala sta trdno in noč je minila hitro.

Ko se je pričelo daniti, se je petelin prebudil prvi in, kot mu je bilo v navadi, glasno zapel: "Kikiriki, kikiriki, vstanite vsi! Sonce prihaja, kikiriki!"

Tako glasno je zakikirikal, da je prebudil tudi lisico, ki je spala v svojem brlogu. Takoj je pomislila: "Kako nenavadno, da se petelin oglašja sredi gozda! Verjetno se je izgubil in ne najde več poti nazaj."

In tako se je lisica namenila poiskati tega izgubljenega petelina. Kmalu ga je našla, še zmeraj sedečega na veji. "Oh-oho," si je rekla, "to bo pa lep obrok! Le spraviti ga moram dol."

Šla je k drevesu in ga priliznjeno nagovorila: "Pozdravljen, petelin! V veliko čast mi je, da lahko spoznam tako imenitnega petelina, kot si ti. Kakšno čudovito perje imaš, kot bi bilo pokrito z zlatom! In tvoj rep! Tako veličasten je, da ga je nemogoče opisati z besedami. Da sploh ne omenjam tvojega glasu! Poslušala bi ga lahko dan in noč. Kaj, če bi se spustil z veje, da se malce поблиžje spoznava. Veš kaj, danes imam ravno rojstni dan, z veseljem te povabim k meni na zabavo. Veliko hrane in pijače bo. Dajva se kar takoj odpraviti do mojega doma."

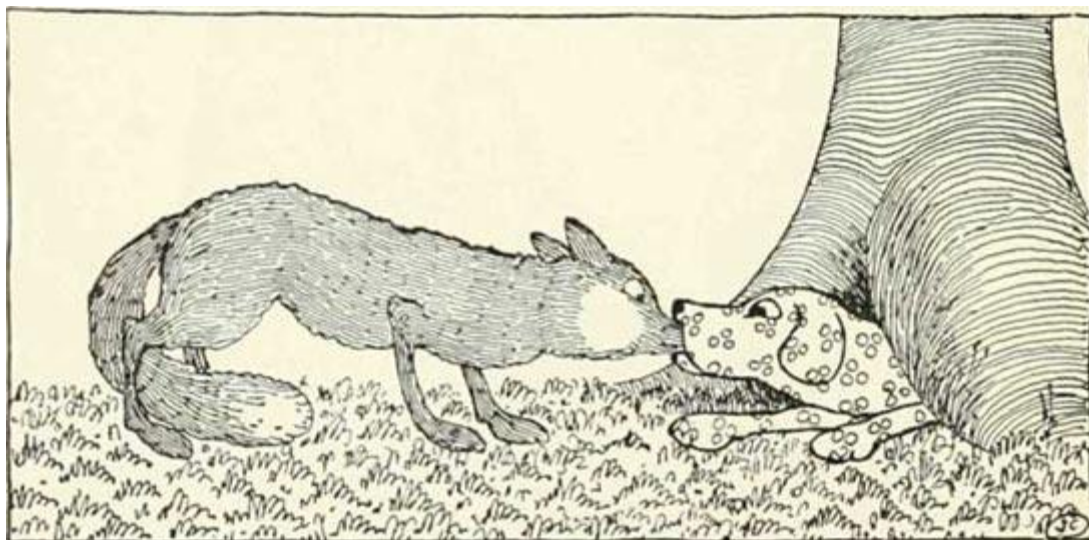

"Hvala za povabilo," je odgovoril petelin. "Rade volje bi šel s tabo, ampak prej moram vprašati še svojega prijatelja. Vsepovsod greva skupaj."

"Kje pa je ta tvoj prijatelj?" je vprašala lisica in si obliznila usta.

"Spodaj, v drevesni duplini," je odvrnil petelin. "Mislim, da še spi."

In tako je lisica začela vohljati okoli dupline, misleč da bo naletela na še enega petelina, ko jo naenkrat nekaj zgrabi za smrček. Ni bil petelin!

KONEC